01/12/2023

Αντίθετος στο νομοσχέδιο για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών ο Πατρών Χρυσόστομος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Κάθετα αντίθετος στο νομοσχέδιο της Κυβέρνησης για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών εμφανίστηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος στο επίσημο γεύμα που παρατέθηκε για την εορτή του Πολιούχου της Πάτρας Αγίου Ανδρέα.

Ενώπιον εκατοντάδων προσκεκλημένων, συμπεριλαμβανομένων πολλών εκπροσώπων της Κυβέρνησης, του πολιτικού κόσμου και Ιεραρχών, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε πως *«συνύπαρξη ή "συζυγία" προσώπων, αντίθετη με τον νόμο του Θεού και την ανθρώπινη ηθική, μας ευρίσκει παντελώς αντίθετους»*, στέλνοντας μήνυμα στην Κυβέρνηση να μην προχωρήσει σε νομοθέτηση του γάμου ομόφυλων ζευγαριών.

Παράλληλα, έκανε λόγο για «νέα και ξένα ήθη» που έχουν παρεισφρήσει στην Πατρίδα μας τα οποία, όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, *«ούτε μας ταιριάζουν, ούτε μας τιμούν και τα οποία ως χείμαρρος πυρός εξερχόμενος, ως εκ κρατήρος ηφαιστείου, φιλοδοξούν να καταλύσουν πιστεύματα, παρακαταθήκες πνευματικές και να αλώσουν παραδόσεις ιερές»*.

Αναλυτικά η προσφώνηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσοστόμου:

«…Ὅταν ἦλθε ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας στήν Πάτρα, ἡ πόλις εὑρίσκετο σέ βαθύ πνευματικό σκοτάδι. Ζοῦσε στήν πολυθεΐα καί εἰδωλολατρεία καί στόν ζόφο τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως, ὡς συνέβαινε καί μέ ἄλλες πόλεις στίς ὁποῖες ἐκήρυξαν τήν ἀποκεκαλυμμένη ἀπό τόν Θεό Ἀλήθεια, οἱ Θεοκήρυκες Ἀπόστολοι.

Ὁ Κύριός μας, μέ τήν ἐνανθρώπησή Του, χώρισε στά δύο τήν ἱστορία καί τήν πορεία τῆς ἀνθρωπότητος, στήν ἐποχή, ὅπως χαρακτηρίζεται, πρό Χριστοῦ καί στήν ἐποχή, μετά Χριστόν.

Μετά τήν Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, «Τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδού γέγονε τά πάντα καινά».

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, αὐτό τό πνεῦμα μετέφεραν εἰς τήν ὑπ’ οὐρανόν καί κατάφεραν, ἄνθρωποι ὄντες, ὅμως χάριτι Θεοῦ, νά ἀλλάξουν τόν ροῦν τῆς ἀνθρωπότητος καί ἐν προκειμένῳ τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ τά πάντα ἔπνεαν ἐνταῦθα τά λοίσθια, ὥστε οἱ σοφοί τῶν Ἀθηνῶν νά μιλοῦν πλέον γιά τήν ἀδήριτη ἀνάγκη τῆς σωτηρίας διά τοῦ Ἑνός ἐξ’ οὐρανοῦ. *«Καθεύοντες διατελεῖτε ἂν, εἰ μή τινα ἄλλον, ὑμῖν ὁ Θεός ἐπιπέμψειε κηδόμενος ὑμῶν».* (Σωκράτης)

Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἔφθασε στήν Πάτρα, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ὑπό Ρωμαϊκήν κυριαρχία, μοιραίως συνήντησε τήν πνευματική καί ἠθική κατάπτωση τῆς ἐποχῆς, τήν ἀπαξίωση γενικῶς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐγνωρίζετο ὡς βιολογική ἁπλῶς ὕπαρξη.

Ὁ Ἀνδρέας ἔκαμε τήν καλή καί σωτήρια ἐπανάσταση, μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεάνθρωπο, ὅπως αὐτή ἐπαγιώθη, ἐν τέλει, ἐντός του, ἀπό τό «φρικτό» πυράκτωμα τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἔφερε τήν καλήν ἀλλοίωση καί ὡς οὐράνιος ἀστήρ παμφαέστατος, ἐφώτισε τά

πνευματικά σκοτάδια τοῦ τόπου, μετατρέποντας τό νερό τῆς πηγῆς, τῆς ἀρχαίας καί ἀνυπάρκτου θεᾶς Δήμητρας, σέ ἁγίασμα, ἐπαναλαμβάνοντας τήν σωτήρια ρήση: «Εὑρήκαμε τόν Μεσσίαν».

Ὁ Ἱερώτατος Μαθητής καί μιμητής τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος, ἐχάραξε πλέον τήν περαιτέρω πορεία τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, τῆς ἔδωσε ζωή καί τῆς χάρισε ταυτότητα, ἀφοῦ ἔγινε ἡ Ἀποστολική πόλη. Τῆς ἄφησε χαριτόβρυτη δωρεά, τόν τάφο του, τήν ἁγία Κάρα του καί τόν σταυρό τοῦ Μαρτυρίου του.

Αὐτή ἡ πόλη, ἡ γέφυρα μεταξύ Ἀνατολῆς καί Δύσεως, κατέστη κέντρο πνευματικό, μέ σημεῖον ἀναφορᾶς γιά τόν Ὀρθόδοξο κόσμο, ἀλλά καί γιά τόν κόσμον ὁλόκληρο, τόν περίλαμπρο Ναό τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ ὁποῖος εἶναι τό σῆμα, εἶναι τό κόσμημά της, ἡ ἴδια ἡ προσωπικότητά της.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἰδιαίτερα σήμερα, ὁ τόσον ἐπίσημος καί δικαίως, λαμβάνει ἰδιαίτερη σημασία, ἀφοῦ ὁ σύγχρονος κόσμος, θά ἠδυνάμεθα νά εἴπωμεν, ἐπέστρεψε, ἐν πολλοῖς, στήν ζοφερή κατάσταση τῆς ἀποστασίας ἀπό τόν Θεό καί τῆς ἀποϊεροποιήσεως τῆς ζωῆς, τῆς ἀσυδοσίας, τήν ὁποία βαπτίζει ἐλευθερία καί τῆς ἀπαξιώσεως τῆς ἠθικῆς μέ τήν υἱοθέτηση τῆς παντοειδοῦς ἁμαρτίας, τήν ὁποία, ἐν καυχήσει, ὀνομάζει, δικαιωματισμό.

Καί ταῦτα μέν παγκοσμίως εὑρίσκουν κατάλληλον ἔδαφος. Ἀλλά καί στήν Πατρίδα μας κατά ἐπηρεασμόν καί ἄκριτον μιμητισμόν, παρεισέφρησαν νέα καί ξένα ἤθη τά ὁποῖα οὔτε μᾶς ταιριάζουν, οὔτε μᾶς τιμοῦν καί τά ὁποῖα ὡς χείμαρρος πυρός ἐξερχόμενος, ὡς ἐκ κρατῆρος ἡφαιστείου, φιλοδοξοῦν νά καταλύσουν πιστεύματα, παρακαταθῆκες πνευματικές καί νά ἀλώσουν παραδόσεις ἱερές.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, συνεχίζει νά σαλπίζῃ μέ τήν πνευματική οὐράνια σάλπιγγα τό σωτήριον μήνυμα, σέ μιά ἐποχή πού μοιάζει κατά πολύ μέ ἐκείνη, πού ἔζησε ὅταν ἀπεστάλη στά Ἔθνη. Καί ἐπειδή θά θεωρήσουν τινες τόν λόγον ὑπερβολικό, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, ἐπιβεβαιώνει τήν διαπίστωση. Τό ἁγιογραφικόν χωρίον: «*πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός*». (Ψαλμ,.52, 4), ἔχει ἐπικαιρότητα.

Ἡ ἐπί τῶν ἡμερῶν μας ἔκπτωσις τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, εἶναι ἀποτέλεσμα μεθοδικῆς ἐργασίας ἀπό τό ἐγγύς ἢ ἀπώτερο παρελθόν, ὑπαγορευομένη, πιστεύομεν, ἀπό κέντρα τά ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μέ τήν ἱστορική μας πορεία, ἀπό παλαιά ἕως τῆς σήμερον. Τό Ἔθνος μας, διά τοῦ Εὐαγγελίου ἐγεννήθη καί δι’ αὐτοῦ ἐσώθη καί σώζεται.

Ἡ ἄρνησις τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς πυξίδος σωτηρίου πορείας καί τρόπου ζωῆς, ἡ

ἀπαξίωση, ἐν πολλοῖς, τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἡ ἐκκληση τῶν ἠθῶν, ἡ υἱοθέτηση ξένων τρόπων ζωῆς, ἡ προσπάθεια ἀπομειώσεως ἢ διαλύσεως τῆς οἰκογενείας μέ τήν υἱοθέτηση προτύπων πού καταλύουν τήν, ἀπό τῆς δημιουργίας Θεοῦ ὁρισθεῖσαν συζυγίαν μεταξύ ἀνδρός καί γυναικός, ἡ ὑιοθέτησις τῆς ἀπόψεως ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει δικαιώματα μόνο ἀπό τή στιγμή πού γεννιέται καί ὄχι ἀπό τήν ὥρα πού συλλαμβάνεται στήν κοιλία τῆς μητρός του καί τόσα ἄλλα, δέν μᾶς ἀνησυχοῦν ἁπλῶς, ἀλλά πιστεύομεν ὅτι μέ μαθητικήν ἀκρίβειαν ὁδηγοῦν στόν πνευματικό καταποντισμό καί τό ἠθικό βάραθρο. Ἡ ὁποια, ὃ μή γένοιτο, ἤθελε νομοθετηθῇ, συνύπαρξη ἢ «συζυγία» προσώπων, ἀντίθετη μέ τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀνθρώπινη ἠθική, μᾶς εὑρίσκει παντελῶς ἀντίθετους.

Γιά τόν λόγο αὐτό, ὁ ὁποιος ἑορτασμός, ὅπως καί ὁ σημερινός, τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σημασία, ἀφοῦ δέν εἶναι ἁπλῶς κοινωνικές ἐκδηλώσεις, ἢ θρησκευτικές ἑορτές, μέ τήν γενική καί ἀόριστη ἔννοια τοῦ ὅρου, ἀλλά λαμπρές εὐκαιρίες πνευματικοῦ ἀναβαπτισμοῦ καί ἀναγεννήσεως καί μετανοίας.

Ἅπαντες, ἀνάγκη ἐστί, νά ἑνώσωμε τίς δυνάμεις, οἵ τε Ἐκκλησιαστικοί, οἱ Πολιτικοί Ἄρχοντες καί οἱ πάντες, ὥστε ἡ Πατρίδα μας νά καταστῇ ἢ να συνεχίσῃ νά εἶναι σεβαστή καί ἀπό ἡμετέρους καί ἀπό ξένους, σεβομένη πάντως ἐκείνη πρώτη, τά ἱερά καί ὁσιά της.

Ἡ ἑνότητα ὅλων μας γιά τήν πορεία τῆς Πατρίδος μας μέ πυξίδα τίς ἀρετές, κατά τό Θεῖον θέλημα, ἀποτελεῖ πλέον μονόδρομο. Ὁποιαδήποτε παρέκκλιση, ὁδηγεῖ στόν πνευματικό, ἠθικό καί ἐθνικό ἐκτροχιασμό. Θά ἀδιαφορήσωμε ἄρα γε ἢ θά ἀντισταθοῦμε στόν κατήφορο; Ἡ πρόκληση εἶναι μοναδική καί ἡ ὁποια στάση μας, θά κριθῇ ἀπό τήν ἀδέκαστη ἱστορία.

Τήν σύντομον αὐτήν προσλαλιάν περαίνων, ἐπαναλαμβάνω τούς λόγους πού ἐγράφησαν παλαιότερον δι’ ἄλλην περίπτωσιν, οἱ ὁποῖοι καί βάθος πνευματικό ἔχουν καί ἐπικαιρότητα.

«Ταύτης τῆς πόλεως (πατρίδος) ἱσταμένης, συνίσταταί πως αὐτῇ καί ἡ πίστις ἀκράδαντος. Ἐδαφισθείσης δέ ἢ ἁλούσης ὅπερ, Χριστέ μου μή γένοιτο, ποία ἔσται ψυχή κατά πίστιν ἀκλόνητος;».

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ὑψώνω τό ποτήριον, εὐχόμενος ὑγιείαν καί μακρότητα ἡμερῶν, εἰς τούς Ἀδελφούς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, εἰς τήν Ἐξοχωτάτην Ἐκπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τούς Ἄρχοντας ἁπαξάπαντας καί εἰς ὅλους τούς ἐκλεκτούς συνδαιτημόνας».

(Φωτογραφία αρχείου: Ραφαήλ Γεωργιάδης / ope.gr)